

Aikaa ihmiselle

Traagillisinta on, kun nuoren sydämen täytyy tyytyä unen lohdutukseen.

Juhani Siljo

Jos meiltä opettajilta kysyy, miksi monet hyvät asiat eivät koulussa toteudu, vastaamme nopeasti, ettei ole *aikaa*. Mutta kenen aikaa me käytämme? Kuka organisoii ajankäyttöämme? Monet vanhemmat ovat huolissaan lapsensa menestymisestä, ylioppilaskirjoituksista ja jatko-opintoihin pääsemisestä ja toteavat, ettei koulussa ole aikaa saduille ja tarinoille eikä turhalle tunteilulle. Nämä eivät kuitenkaan ole joko-tai-asioita vaan sekä–että-ilmioita: ihmisyyden, tunne-elämän kehittäminen, toiminnallisuus, tiedolliset tavoitteet ja kulttuurin tärkeät tekstit eivät ole toisiaan poissulkevia vaan toisiaan tukevia, paljolti sisäkkäisiä, ilmiöitä. Ihminen on kokonaisuus syntymästään saakka, ja meillä on oltava koulussakin *aikaa ihmiselle*.

Elämämme täällä Pohjolan perukoilla on haastavaa monin tavoin. Jo sen vuoksi, että meitä suomalaisia on määrällisesti vähän, tarvitsemme jokaisen yksilön mahdollisuudet käyttöön tulevaisuuden haasteisiin vastattaessa. Maailman parhaisiin kuuluvaa koulutusjärjestelmäämme tulisi kehittää sellaiseksi, ettei yksikään lapsi tai nuori syrjäytyisi, vaan jokaisen kyvyt ja taipumukset tulisivat käyttöön yksilön itsensä ja yhteisön hyväksi.

Jokaisen oppimista ja oppimaan oppimista kannattaa tukea: kukaan meistä tämän hetken aikuisista ei tarkasti tiedä, millaisessa maailmassa tulevat sukupolvet elävät. Sen tiedämme, että jokainen tarvitsee kaikki mahdollisuutensa käyttöönsä. Jokaisella on myös oikeus kasvaa siksi ainutkertaiseksi ihmiseksi, joksi syntyi. Siksi tämä kirja.

Kiitämme avusta ja tuesta FM Maire Vidgren-Hätistä, FT Sari Sul-
kusta, FM Timo Teräsvuorea sekä FM Varja Jäppistä ja oppilaitamme.
Kaikkien kirjassa esiintyvien henkilöiden nimet on muutettu.

Jorma Pollari

Marja-Leena Koppinen